

Taka kwalifikacja, oparta zdaniem skarżących na nietrafnej analizie sytuacji gospodarczej, powoduje powstanie szkody po stronie skarżących w zakresie, w jakim wprowadzenie cen pochodnych zwiększa koszty produkcji przedsiębiorstw cukrowniczych działających na terytorium Włoch. W szczególności, zdaniem skarżących, Komisja nie uwzględniła w obliczeniu wewnętrznego zaopatrzenia na rynku włoskim ilości cukru białego importowanych bez cła z krajów bałkańskich, importu, który w istotny sposób modyfikuje warunki funkcjonowania wspólnej organizacji rynku, powodując jego istotne zakłócenia, pogłębione następnie przez zastosowanie do rynku włoskiego regionalizacji.

Tak więc skarżący utrzymują, że art. 1 lit. d) zaskarżonego rozporządzenia jest wadliwy zarówno w zakresie leżących u jego podstawy założeń i potencjalnie sprzeczny w zakresie skutków z zasadami wspólnotowymi, na których oparta jest Wspólna Polityka Rolna i przepisy regulujące wspólną organizację rynku cukru, jak również z zasadą proporcjonalności i równego traktowania.

W razie gdyby Sąd nie uznał powyższych argumentów przedstawionych w stosunku do zaskarżonego rozporządzenia, skarżący wnioskują, by Sąd incydentalnie stwierdził niezgodność z prawem i niemożność zastosowania art. 2 rozporządzenia nr 1260/2001 w zakresie w jakim pozwała Komisji nie uwzględnić wpływu bezcłowego i nieograniczonego kontyngentami ilościowymi importu przy ustalaniu pochodnej ceny interwencyjnej na ewolucję rynku.

Skarga wniesiona dnia 28 września 2004 r. przez Habiba Kachakila Amara przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM)

(Sprawa T-388/04)

(2004/C 284/56)

(Język postępowania: hiszpański)

Dnia 28 września 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) sporządzona przez Habiba Kachakila Amara, zamieszkałego w Walencji (Hiszpania), reprezentowanego przez Juana Carlosa Hedera.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 czerwca 2004 r. wydanej w sprawie R-175/2004-1;
- obciążenie OHIM kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszany wspólnotowy znak towarowy:

Graficzny znak towarowy składający się z grubej podłużnej czarnej kreski zakończonej trójkątem – Zgłoszenie nr 3.235.157 dla towarów z klasy 25 (odzież, obuwie, kapelusznictwo, w szczególności obuwie sportowe).

Decyzja eksperta:

Odrzucenie zgłoszenia ze względu na spełnianie przez znak przesłanek stanowiących bezwzględne podstawy odmowy rejestracji, określone w art. 7 ust.1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Decyzja Izby Odwoławczej:

Odrzucenie odwołania.

Podniesione zarzuty:

Niewłaściwe zastosowanie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 3 wyżej wymienionego rozporządzenia, a także naruszenie prawa do obrony i zasady ochrony zaufania do prawa.

Skarga wniesiona dnia 24 września 2004 r. przez Salvatore Gagliardiego przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory użytkowe)

(Sprawa T-392/04)

(2004/C 284/57)

(Język sporządzenia skargi: włoski)

Dnia 24 września 2004, Salvatore Gagliardi, właściciel jednoosobowego przedsiębiorstwa prowadzonego pod własnym nazwiskiem, reprezentowany przez Alexa Schmitta, prof. Paola Biavatiego oraz Sandra Coronę, adwokatów, wniósł do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich skargę przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego.

Drugą stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była spółka Norma Lebensmittelbetrieb GmbH Co. KG.

Skarżący wnosi do Sądu o:

- uchylenie decyzji inter partes Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 czerwca 2004 r. (postępowanie R 0154/2002-4);
- wraz z obciążeniem stron przegrywających obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na podstawie art. 87 Regulaminu (OHIM) w części, w jakiej stwierdzona zostanie jego odpowiedzialność, na przykład z powodu błędu polegającego na orzeczeniu ponad żądanie)